

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Dobra praktyka TERAPIA ZAJĘCIOWA – DIALOG MIĘDZY RODZICEM A DZIECKIEM

Cześć modułu E/ D

Kontakt : CHERCIU IOANA

Szkoła –C.S.E.I. „Elena Doamna” Focșani, Romania

Logo:

Strona internetowa : www.cseielenadoamna.ro

1 Kontekst

Znaczenie terminu „terapia zajęciowa” wywodzi się z pojęć, które ją tworzą: „zajęcie” odnosi się do działalności, w którą angażuje się dziecko w sposób skuteczny i zorganizowany; „terapia” zaś oznacza leczenie czy zajmowanie się chorobą lub niepełnosprawnością.

Kontekst i definicja konieczności realizacji terapii zajęciowej: rodzice powierzają swoje dziecko szkole. Mają oni prawo wiedzieć, co jest planowane w ramach edukacji ich dziecka – w najszerszym tego słowa znaczeniu. Jednocześnie szkoła potrzebuje rodziców, aby wzmocnić i wesprzeć edukację dziecka – potrzebuje rad i wartości, które dziecko poznaje w domu, spójnych z wartościami promowanymi w szkole. Konieczny jest stały dialog między rodzicami a szkołą, a taki dialog nie może istnieć, jeśli rodzice nie są informowani o tym, co ma w planach szkoła. Rodziców interesuje nie tylko ogólny kierunek edukacji dziecka czy ogólny postęp dziecka w klasie lub grupie rówieśników. Rodzice mają także prawo wiedzieć, czy szkoła jest odpowiednia dla ich dziecka pod kątem jego rozwoju zawodowego w przyszłości. Opracowane w ramach tej dobrej praktyki działania dotyczyły kwestii rozwijania umiejętności zawodowych uczniów we współpracy z rodzinami, pośrednio także potrzeb w zakresie komunikacji, budowania relacji, doradztwa zawodowego, współpracy, motywacji, zaangażowania, itp.

2 Cele

Cele terapii zajęciowej to zwiększenie pewności siebie, zwiększenie samodzielności działania ucznia, reintegrację w środowisku rodzinnym, społecznym i zawodowym. Łącznie prowadzi to do zbudowania umiejętności funkcjonowania w zwyczajnym otoczeniu psychospołecznym.

Cele szczegółowe

- szkolenie i rozwój nauczycieli w zakresie umiejętności współpracy z rodzinami uczniów
- określenie obowiązków rodziców wynikających z rumuńskiej ustawy 272/2004 o poszanowaniu praw dziecka;
- zapewnienie rodzicom wsparcia psychologicznego w celu rozwijania pozytywnych relacji między rodzicami a dziećmi;
- promowanie praw dziecka poprzez wzmocnienie ich pozycji, zaangażowanie i docenianie uczniów;
- wykorzystanie gry jako formy zorganizowanej terapii zajęciowej.

3 Realizacja

Działania zrealizowane w ramach dobrej praktyki:

- warsztaty z udziałem nauczycieli, uczniów i rodziców;
- indywidualne sesje doradcze dla nauczycieli, uczniów i rodziców;
- zajęcia pozaszkolne dla uczniów.

Warsztaty dla nauczycieli, uczniów i rodziców miały miejsce w środowisku formalnym – w sali szkolnej.

Gry i terapia zaczynają zajmować coraz istotniejsze miejsce wśród metod i technik rozwijających umiejętność obserwacji, analizy i myślenia logicznego - jednym słowem, wśród technik rozwijających umiejętności uczenia się i rozwoju.

Zajęcia w ramach tej dobrej praktyki odbywały się przed przerwą świąteczną. Podczas zajęć uczniowie z pomocą rodziców i pod kierunkiem prowadzących tworzyli kartki z życzeniami świątecznymi jako młodzi artyści. Cały proces zaczął się od gry pod tytułem: „Kto przychodzi na Boże Narodzenie?”. Polegała ona na odpowiednim sortowaniu obrazków przedstawiających symbole nadchodzącego święta. Aby skomplikować grę, prowadzący wprowadzili dodatkowe elementy: puzzle i konkurs. Dzięki pomocy rodziców uczniowie byli w stanie bardzo szybko rozwiązywać zadania, co dało odrobinę napięcia, humoru i rywalizacji. Po skończonej grze uczniowie dokończyli pracę nad zaproszeniami i przekazali je rodzicom.

4/Ewaluacja działań

Dzięki partnerskiej współpracy rodzice nauczyli się rozumieć swoją rolę w edukacji dzieci i dowiedzieli się, jak pracować z dzieckiem po szkole, jak rozwijać jego kreatywność dzięki terapii i edukacji – działając jednocześnie tak, by wszystkie zainteresowane strony miały satysfakcję z wyników pracy. Wszystkie te działania dały rodzicom nadzieję na odkrycie nowych sposobów spędzania czasu ze swoimi dziećmi, odkrycie środowiska szkolnego i poprowadzenie ich ku optymistycznej przyszłości.

5/Ograniczenia

Wśród słabych stron tej praktyki rodzice zwrócili uwagę na brak ośrodków, w których mogliby uzyskać pomoc w organizowaniu zajęć pozwalających uczniom na socjalizację lub tworzenie różnych form wsparcia dopasowanych do ich potencjału. Wskazali także, że nie ma przewodników dla rodziców, które opisywałyby przydatne zajęcia w czasie wolnym. Edukacja dziecka z niepełnosprawnością musi uwzględniać specyfikę niepełnosprawności, a przede wszystkim indywidualne uwarunkowania psychospołeczne. Dopiero takie podejście daje możliwość jak najlepszego wykorzystania procesu edukacyjnego, do udziału w którym dziecko ze SPE ma prawo na równi z dziećmi pełnosprawnymi.

6/Perspektywy.

Uważamy, że terapia zajęciowa, poprzez swoją treść, może rozwijać przestrzeń osobistą i społeczną w celu uzyskania niezależności dziecka i jego integracji w nieustannie zmieniającym się środowisku. Ponadto taka terapia może być również dialogiem między rodzicem a dzieckiem.

BIBLIOGRAFIA

1. Cucuș, C. – Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2002 ;
2. Nicola, I. – Tratat de pedagogie școlară, Ed. Aramis, București, 2003 ;
3. Șoitu, L. – Pedagogia comunicării, Institutul European, Iași, 2001.